

پایان نوآوری اتفاقی؛ زمان ساختن سیستم نوآوری در سازمان‌های ایرانی رسیده است

اگر نوآوری در سازمان ایرانی بر پایه شانس یا آزمون و خطای پراکنده باشد، موفقیت اتفاقی است و دوام نخواهد داشت.

به گزارش پایگاه خبری اکونوآوری بیشتر سازمان‌های ایرانی، تاریخچه‌ای از رویدادها و حرکت‌های نوآورانه دارند؛ اما مشکل اساسی این است که تداوم، پشتیبانی و اثرگذاری این حرکت‌ها اغلب با پایان رویداد یا تغییر تیم از بین می‌رود. نوآوری فاقد سیستم، یعنی تلاش‌های پراکنده، دستاوردهای وصله‌پینه و اتلاف منابع.

در تجربه دهه‌ها پروژه تحول کلینک نوآوری سگال، مهم‌ترین عامل بقای نوآوری، ایجاد سیستم است. سیستمی که هر ایده را از طرح اولیه تا آزمایش و توسعه و تجاری‌سازی، در یک مسیر شفاف و قابل ارزیابی همراهی کند. وجود شورای حکمرانی، روش خودکار برای جمع‌آوری ایده‌ها، تعریف شاخص‌های اثرگذاری (KPI)، تأمین بودجه پایدار و تدوین فرایند جذب و رشد ایده‌ها هم اپلیکیشن یا سخت‌افزار نمی‌خواهد؛ چند ماه کار جدی و اراده مدیریتی می‌خواهد. در سازمان‌هایی که سیستم نوآوری راه‌اندازی شده، حتی مواقع تغییر تیم‌ها یا جابه‌جایی مدیران، کار متوقف نمی‌شود؛ اما سازمان‌هایی که تنها به قهرمانان فردی متکی‌اند، افزایش نرخ خروج نوآوران آسیب بزرگتری به کسب‌وکارشان می‌زند.

وقت آن رسیده مدیران ایرانی نوآوری را از رویکرد رویدادی و گاهاً تبلیغاتی نجات دهند؛ و به ساختاری پایدار، تدریجی و نتیجه‌محور تبدیل کنند ساختاری که سازمان را برای دهه آینده آماده کند و در برابر بحران‌ها انعطاف بدهد.